

Griffiennr.
Parketnr. : GE66.97.1027/00/SW4

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 14 MAART 2006

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **eenentwintigste kamer**, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

op _____, wonende te _____, arbeider, geboren te _____, thans wonende te _____;

VERDACHT VAN :

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu het verbouwen van een eengezinswoning met bijhorende magazijnen tot meergezinswoning

1. op het terrein, gelegen te

ten kadaster gekend onder _____
in eigendom toebehorende aan _____
hogervernoemd _____

te _____ op diverse data tussen 11.5.2000 tot 20.10.2000

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te vanaf 21.10.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 21 oktober 2003

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1- 5°, 6° en 7° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te

ten kadaster gekend onder _____ in eigendom
toehorende aan _____ hogervernoemd.

1. te _____ op diverse data tussen 11.5.2000 tot 20.10.2000

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden
te _____ vanaf 21.10.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 21 oktober 2003

- een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, zoals woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen, tenten (art. 99 § 1-5° c) namelijk het stallen van 3 woonwagens en 1 woonbus
- geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie te hebben gewijzigd voor zover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van de vergunningsplichtige functiewijzigingen (art. 99 § 1-6°) (besluit VI. Reg. dd. 14 april 2000 (art.2)) namelijk het verbouwen van een magazijn tot 1 wooneenheid
- in een gebouw het aantal wooneenheden te hebben gewijzigd die bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande, ongeacht of het gaat om een eensgezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer (art. 99 § 1-7°) (Besluit VI. Reg. dd. 14.4.2000 art. 3) namelijk het verbouwen van een ééngezinswoning tot meergezinswoning

* * * * *

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor op 24.11.2003.

Bij brief dd. 24.11.2003 deelde de Dienst Administratie Stedenbouwkundige Vergunningen mee het bevel tot dagvaarding te hebben ontvangen voor de inschrijving ervan in het vergunningsregister.

3. De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 2 december 2003:

- de middelen en conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJEN :

- wonende te

- en zijn echtgenote beiden
samenwonende te

in hun eis tegen de beklaagde voorgedragen door
meester advocaat te
in de plaats van meester
advocaat te die hen
ter terechtzitting vertegenwoordigt;

- de middelen en het verzoek van de VRIJWILLIG TUSSENKOMENDE PARTIJ :

College van Burgemeester en Schepen van met
kantoren voorgedragen door
meester advocaat te

- het Openbaar Ministerie bij monde van
substituut-procureur des Konings;

De beklagde verschijnt niet ter terechtzitting van 2
december 2003, doch wordt vertegenwoordigd door meester in
de plaats van meester beiden advocaat te

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 7 februari 2006 :

- de BURGERLIJKE PARTIJEN :

- wonende te

- en zijn echtgenote beiden
samenwonende te

- allen vertegenwoordigd door meester advocaat te
in de plaats van meester .
advocaat te

- de VRIJWILLIG TUSSENKOMENDE PARTIJ :

- Collegie van Burgemeester en Schepenen van met
kantoren ten vertegenwoordigd
door meester advocaat te

- de vordering van het Openbaar Ministerie uitgesproken door
substituut-procureur des Konings.

De beklaagde verschijnt niet ter terechtzitting van 7 februari
2006, doch wordt vertegenwoordigd door meester
advocaat te

* * * * *

STRAFRECHTELIJK

Voorgaanden :

4. Op 20 oktober 2000 werd proces-verbaal van vaststelling opgemaakt door de bouwpolitie van district
wegens het zonder vergunning verbouwen van een eengezinswoning met
bijhorende magazijnen (vroeger tot meergezinswoning.
gelegen te kadastraal gekend
in eigendom toebehorend aan de
beklaagde

Meer bepaald werden er reeds drie woongelegenheden ingericht. Twee woongelegenheden bevinden zich achter het hoofdgebouw op het gelijkvloers, rechts van de inkompoort en één woongelegenheid bevindt zich op de eerste verdieping van een magazijn, links van de inkompoort.

Het hoofdgebouw zelf langsheen de is nog leegstaand. Er zijn wel reeds 12 nieuwe brievenbussen aangebracht. In de tuinstrook zijn drie woonwagens en één woonbus geplaatst. Verder blijkt dat er reeds drie woonentiteiten zijn ingericht en het de bedoeling is van de eigenaar de woning verder op te delen in meerdere woonentiteiten, vooral studio's en kamers. De woning is rechtstreeks toegankelijk van op de openbare weg, de magazijnen achteraan zijn te bereiken via een private toegangsweg. Het kwestieuze pand betreft een kwalitatieve eengezinswoning (stuk 1 e.v. strafdossier).

Op voormelde datum werd door de bouwpolitie mondeling bevel gegeven de illegale werken onmiddellijk te staken. Dit mondeling bevel werd bekrachtigd bij beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur van 31 oktober 2000 (stuk 14 strafdossier).

Ten gronde :

5. De gegevens van het dossier, waaronder de vaststellingen van de bouwpolitie, de in het strafdossier gevoegde fotoreportage en het proces-verbaal van plaatsafstapping door de rechtbank dd. 17 juni 2004 tonen aan dat de ten laste gelegde feiten niet voor betwisting vatbaar zijn.

6. De stelling van de beklaagde, zoals voorgehouden in conclusie, dat de instandhouding van het bouw misdrijf, zoals omschreven in het 3° lid van art. 146 van het decreet van 18 mei 1999 ingevolge het arrest van het Arbitragehof dd. 22 juli 2004 niet langer strafbaar zou zijn in zijnen hoofde, kan niet worden gevolgd.

De betichtingen A2 en B2, zoals verbeterd hebben betrekking op de instandhouding van de aangeklaagde werken. Deze feiten blijven in hoofde van de beklaagde strafbaar gesteld vermits de woongelegenheden zich in de 2de bouwzone bevinden waardoor de woonkwaliteit van de aanpalenden ernstig in het gedrang wordt gebracht. Ook de woonwagens en de woonbus vormen een onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden enkel reeds visueel en ook vanuit het aspect van wooncomfort doordat teveel gezinnen op een beperkte plaats verblijf houden.

7. Daarnaast stelt de beklaagde eveneens in conclusie dat er in zijnen hoofde sprake zou zijn van één onoverkomelijke rechtsdwaling nu hij zich zou laten leiden hebben door foutieve infichtingen van particuliere personen of instellingen. Volgens hem informeerde hij zich zowel bij de immobiliënmakelaar, als bij de notaris, als bij de dienst Stedenbouw, als bij zijn architect en kreeg hij keer op keer te horen dat er geen vergunning nodig was zodat hij de werken aanvatte.

Voorerst stelt de rechtbank vast dat hetgeen de beklaagde voorhoudt louter eenzijdige, niet objectief gestaafde beweringen van de beklaagde betreffen. Bovendien blijkt uit het verhoor van de desbetreffende architect, dat onder diens hoede nooit verbouwingen gebeurden. Wel kreeg hij een aantal (wijzigende) opdrachten van de beklaagde, doch deze betaalde hem zelfs nooit een ereloon. De verbouwingen geschieden dan ook onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de beklaagde.

De beklaagde maakt de door hem voorgehouden onoverkomelijke dwaling geenszins aannemelijk nu hij zelfs de beweerde, verkregen foutieve informatie niet bewijst en nog minder aantoonbaar gehandeld te hebben als een redelijk en voorzichtig persoon.

8. De feiten A1, A2, B1 en B2, zoals verbeterd de beklaagde ten laste gelegd zijn naar eis van recht bewezen.

Strafmaat :

9. De bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn in hoofde van de beklaagde de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

10. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde, zoals onder meer blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden.

De in hoofde van de beklaagde bewezen verklaarde feiten A1, A2, B1 en B2, zoals verbeterd tonen aan dat de beklaagde het persoonlijk financieel gewin laat primeren boven de naleving van de vigerende regelgeving inzake ruimtelijke ordening. Hij blijkt niet te willen begrijpen dat een goed ruimtelijk ordeningsbeleid essentieel is voor de samenleving en zijn illegaal uitgevoerde handelingen aan het kwetsbare pand en terrein een goed ruimtelijk ordeningsbeleid van de overheid onmogelijk maakt.

De bewezen verklaarde inbreuken zijn ernstig en vereisen een strenge bestraffing teneinde de beklaagde het besef bij te brengen van het onduidbare van zijn handelen en hem ertoe aan te zetten zich in de toekomst niet meer schuldig te maken aan dergelijke feiten

Bij de straftoemeting wordt bovendien rekening gehouden met de vaststelling dat de beklaagde ruimschoots de tijd heeft gehad het terrein en de panden in de oorspronkelijke staat te herstellen en hij dit nog steeds niet volledig deed, alsook met de overlast die deze inbreuken voor de woonomgeving hebben uitgemaakt

Bij de straffoemeting wordt tevens rekening gehouden met het gunstig strafverleden van de beklaagde die nog geen veroordelingen wegens wanbedrijven of misdaden heeft opgelopen

Er is geen enkele aanwijzing dat het opleggen van een bestraffing – zoals hierna bepaald – aan de beklaagde overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen

De rechtbank is daarenboven van oordeel dat, gelet op de aard van de gepleegde feiten, een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt, zodat er geen redenen bestaan om beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak te verlenen. Bovendien valt niet te vrezen dat het opleggen van een straf zou leiden tot een maatschappelijke declassering of zijn reclassering in het gedrang zou brengen.

11. In die omstandigheden dringt een geldboete, zoals hierna bepaald zich op. Een deel van deze geldboete kan met uitstel worden verleend.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij toepassing van de strafwet.

De feiten werden gepleegd voor en na 01.01 2002, datum waarop de wet van 26 juni 2000 in werking is getreden.

De op te leggen geldboete moet derhalve worden opgelegd in euro en dient te worden verhoogd met 40 decimes.

* * * * *

Nopens de herstellvordering

Vooraf : met betrekking tot de vrijwillige tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van

12. Het college van burgemeester en schepenen kan in onderliggende procedure niet als derde worden beschouwd. Aangezien de strafrechter slechts het herstel zoals bedoeld in art. 149 van het decreet van 18 mei 1999 kan bevelen indien dit door het bestuur wordt gevorderd, is dit bestuur immers geen derde ten aanzien van de herstellvordering en de procedure. Met haar herstellvordering neemt het bestuur het haar wettelijk opgedragen algemeen belang waar. Het college van burgemeester en schepenen kan zich dan ook ter terechtzitting manifesteren in haar hoedanigheid van procespartij. Ter openbare terechtzitting van 2 december 2003 heeft het college van burgemeester en schepenen van vertegenwoordigd door haar raadsman een verzoekschrift vrijwillige

tussenkost neergelegd teneinde haar toe te laten vrijwillig tussen te komen en na toepassing van de strafwet te horen beslissen over haar herstellvordering en aanvullende herstellvordering beiden onder verbeurte van een dwangsom. Met dit verzoekschrift vrijwillige tussenkost beoogt het college van burgemeester en schepenen van _____ als partij in de zaak tussen te komen en streeft zij de inwilliging na van de herstellvordering. Vermits zij evenwel reeds partij is in de zaak dient omtrent dit onderdeel niet verder gestatueerd te worden. De herstellvordering zal hierna verder onderzocht worden.

Met betrekking tot de herstellvordering

13. Bij brief van de stedenbouwkundige inspecteur van 31 oktober 2000 aan het openbaar ministerie werd voor deze bouwovertreiding het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand gevorderd (stuk 13 strafdossier).

14. Het college van burgemeester en schepenen van _____ besliste op 7 december 2000 bij de bevoegde rechtbank te horen vorderen de beklante te bevelen het perceel oedeelen te _____

in de vorige staat te herstellen door de meergezinswoning terug om te vormen tot eengezinswoning met bijhorende magazijnen en het verwijderen van de drie woonwagens en de woonbus. Tevens wordt de verbeurte van een dwangsom van 5.000 BEF per dag vertraging dat de vordering tot herstel niet volledig werd uitgevoerd gevorderd (stuk 14 e.v. strafdossier).

De motivering luidt als volgt :

Overwegende dat er voor het gebied waarin het perceel begrepen is een gewestplan _____ bestaat, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977, en zijn wijzigingen. Het perceel ligt volgens dit gewestplan in een woongebied. De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving (artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen).

Overwegende dat de aanvraag principieel in overeenstemming is met deze voorschriften, zoals hoger omschreven

Overwegende dat er voor het gebied waarin het perceel begrepen is geen door de Koning of bij besluit van de Vlaamse minister bevestigd voor ruimtelijke ordening, goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat:

Overwegende dat het betrokken perceel niet gelegen is binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde verkaveling.

Gelet op het algemeen bouwreglement van goedgekeurd bij ministerieel besluit van 3 juni 1988 25 september 1992 19 januari 1999, 13 oktober 1999 (BS 26 september 1988, 27 oktober 1992, 23 april 1999, 6 december 1999), in het bijzonder op artikel 33 van dit bouwreglement waarin bepaald wordt dat een eengezinswoning niet mag opgedeeld worden in meerdere woonentiteiten wanneer ze cumulatief aan volgende voorwaarden voldoet :

-de totale bruto-vloeroppervlakte van de eengezinswoning bedraagt minimum 80 m² en maximum 250 m²;

-er bestaat een mogelijkheid tot het creëren van een buitenruimte (tuin, koer)

Gelet op het feit dat de bestaande eengezinswoning een vloeroppervlakte heeft groter dan 80 m² en er een buitenruimte bestaat groter dan 30 m²; dat bijgevolg conform dit artikel 38, deze woning niet mag opgedeeld worden in meerdere woonentiteiten; dat bovendien de te realiseren woongelegenheden zich in de tweede bouwzone bevinden, wat stedenbouwkundig niet aanvaardbaar is; dat de woonkwaliteit van de aanpalenden hierdoor te ernstig in het gedrang wordt gebracht:

(...)

15. Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van van 20 november 2003 werd de herstellvordering aangevuld door de vordering tot staking van het strijdig gebruik van het pand als meergezinswoning, onder verbeurte van een dwangsom van 125 EUR per dag dat het pand als meergezinswoning wordt gebruikt.

16. Bij brief van de stedenbouwkundige inspecteur van 17 mei 2004 aan het openbaar ministerie, sloot zij zich navo'gend aan haar herstellvordering, ingeleid bij brief dd. 31 oktober 2000, aan bij de aanvullende vordering tot staken van het strijdig gebruik en maakte zij deze tot de hare onder verbeurte van een dwangsom van 123,95 EUR per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

17. Behalve de toepassing van de strafwet vorderde het openbaar ministerie op de terechtzitting dd. 10 februari 2004 eveneens het herstel en het opleggen van een dwangsom van 125 EUR voor de aanvankelijke herstellvordering en een dwangsom van 125 EUR voor de aanvullende herstellvordering

Op de terechtzitting van deze rechtbank dd 7 februari 2006 stelde het openbaar ministerie dat de herstellvordering met betrekking tot de meergezinswoning zonder voorwerp is gevallen.

18. Uit de laatste vaststellingen die werden gedaan door op datum van 3 februari 2006 blijkt dat de woning niet langer is ingericht als meergezinswoning en ook niet als zodanig meer wordt gebruikt.

Gelet op deze vaststellingen is de herstellvordering wat dat betreft op heden dan ook zonder voorwerp.

19. Uit voormelde vaststellingen van _____ bleek evenwel dat de tuinzone nog steeds gebruikt wordt voor het parkeren van een mobilehome en een caravan. Dit houdt in dat de herstellvordering voor wat betreft de verwijdering van de woonwagens nog actueel is.

De vordering is ontvankelijk en werd afdoende gemotiveerd.

Het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de inbreuk en het nadeel dat toegebracht wordt aan de ruimtelijke ordening.

De vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Wat betreft de dwangsom.

20. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., 1983-84, 2681 en Cass. 22 april 1993, _____ en Cass. 21 september 1993.

Een dwangsom van 125 EUR per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagde is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de beklaagde die veroordeeld werd om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat de illegale toestand ten spoedigste verdwijnt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

21. De bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B1 en B2 de beklaagde _____ ten laste gelegd staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partijen werden geleden.

De beklaagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partijen geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

22. De burgerlijke partijen

vorderen elk een schadevergoeding van 1.250 EUR meer de gerechtelijke intrest vanaf 02.12.2003.

Het staat vast dat deze burgerlijke partijen ingevolge de feiten te kampen hebben gehad met enige hinder die het woongenot verstoortte

Gelet op de aard van de schade is de rechtbank van oordeel dat slechts een ex aequo et bono begroting van de schade mogelijk is en dat aan elk der burgerlijke partijen 125 EUR wegens morele schade kan worden toegekend.

23. Daarnaast vorderen de burgerlijke partijen ook de beklaagde te veroordelen tot betaling aan ieder van hen van een dwangsom van 1.000 EUR per dag zolang het bevel tot herstel in de toestand ante rem niet zou zijn uitgevoerd binnen de maand na het in kracht van gewijsde treden van het vonnis

24. De rechten van de burgerlijke partijen met betrekking tot hun vordering tot herstel zijn beperkt tot de door de bevoegde overheid gekozen wijze van herstel. Aangezien de burgerlijke partijen in casu het bevel tot het herstel in de toestand ante rem vorderen, overeenkomstig de herstellvordering van de bestuurlijke overheden, blijven zij binnen de hierboven opgelegde beperking. Het toekennen van een dwangsom aan de burgerlijke partijen die binnen de hierboven uiteengezette grenzen het herstel van de plaats in de vorige toestand verkrijgt, is perfect mogelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, is de herstellvordering wat betreft de meergezinswoning evenwel zonder voorwerp op heden en beveelt de rechtbank enkel nog het herstel met betrekking tot de woonwagens

Onder meer rekening houdend met dit gegeven kan aan de burgerlijke partijen eveneens een dwangsom van 125 EUR per dag worden toegekend nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagde is gebleken om over te gaan tot het herstel. Om de beklaagde de kans te geven zich te organiseren wordt deze dwangsom pas toegekend na verloop van drie maanden na het in kracht van gewijsde treden van onderliggend vonnis.

BURGERRECHTELIJK

Ingevolge de wet van 13 april 2005 (BS 3 mei 2005) dient de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 38, 40, 41, 44, 45, 65, 100 van het Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 1, 8, 14 §1 wet van 29 juni 1964
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 1385 bis e.v. Ger.W
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek.
art. 4 V.T.Sv.

* * * * *

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

verbetert de dagvaarding in die zin dat dient gelezen te worden :

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1- 5°, 6° en 7° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te

ten kadaster gekend onder
toehorende aan

in eigendom
hogervernoemd.

1.

- een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, zoals woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen, tenten (art. 99 § 1-5° c) namelijk het stallen van 3 woonwagens en 1 woonbus
- geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie te hebben gewijzigd voor zover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van de vergunningsplichtige functiewijzigingen

(art. 99 § 1-6°) (besluit Vl. Reg. dd. 14 april 2000 (art.2))
namelijk het verbouwen van een magazijn tot 1 woonegelegenheid

- in een gebouw het aantal woonegelegenheden te hebben gewijzigd die bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande, ongeacht of het gaat om een eensgezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer (art. 99 § 1-7°) (Besluit Vl. Reg. dd. 14.4.2000 art. 3) namelijk het verbouwen van een ééngezinswoning tot meergezinswoning

te op diverse data tussen 11.5.2000 tot
20.10.2000

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben
gehouden

te vanaf 21.10 2000 tot de uitvaardiging van het
bevel tot dagvaarding, zijnde 21 oktober 2003

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven
en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B1 en B2 SAMEN tot een
GELDBOETE van VIJFHONDERD EUR (= 500 EUR).

Verhoogt de geldboete met 40 opdecimes, aldus gebracht op
TWEEDEUZEND VIJFHONDERD EUR (= 2 500 EUR)

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van EEN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoerering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft TWEEHONDERD VIJFTIG EURO, gebracht op duizend tweehonderd vijftig euro of éénentwintig dagen van de uitgesproken geldboete van vijfhonderd euro, zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR**, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

* * * * *

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING

ZEGT dat de herstelvordering op heden zonder voorwerp is wat de meergezinswoning betreft.

BEVEELT voor het overige het herstel in de oorspronkelijk toestand overeenkomstig de vordering van de stedenbouwkundig inspecieur, van het college van burgemeester en schepenen en van de burgerlijke partijen binnen een termijn van DRIE MAANDEN na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis, meer bepaald door:

- het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door het verwijderen van de resterende woonwagens.

Veroordeelt tot het betalen aan de herstelvorderende overheden en aan het Openbaar Ministerie, van een DWANGSOM van 125 EUR per dag vertraging, voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd

Veroordeelt tot het betalen aan de burgerlijke partijen
ELK van een
LIJFVANGSOM van 125 EUR per dag vertraging voor het geval dat de
veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd
uitgevoerd.

ZEGT voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het college van
burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt
uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan
verhaafbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en
uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * * * *

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de
zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op
84,84 EUR.

Legt de beklaagde tevens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EUR in
uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli
1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950
houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken,
gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december
2001.

* * * * *

BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eis van de burgerlijke partijen
en toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

* * * * *

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke
partij de som van 125,00 EUR, te vermeerderen met de
vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 02.12.2003 tot heden
en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke
intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der betaling,
meer de kosten.

Wijst het meer en/of anders gevorderde af als niet gegrond.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij de som van 125,00 EUR te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 02.12.2003 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der betaling, meer de kosten.

Wijst het meer en/of anders gevorderde af als niet gegrond.

* * * * *

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij de som van 125,00 EUR, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 02.12.2003 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der betaling, meer de kosten.

Wijst het meer en/of anders gevorderde af als niet gegrond.

* * * * *

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan voor zover er nog niet definitief werd over geoordeeld.

* * * * *

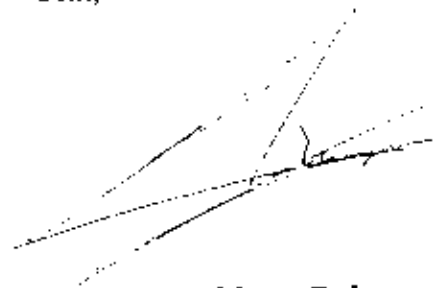
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van VEERTIEN MAART TWEEDUIZEND EN ZES

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter;
- substituut-procureur des Konings;
- e a. adjunct-griffier;

Voor gelijkvormig afschrift, afgeleverd aan het hoofdbestuur van A.R.O.H.M. (afdeling
bouwinspectie), ingevolge R. nr. 07/99 dd. 03 maart 1999.

Gent, 27/4/02

Thierry Debruyne
adjunct griffier

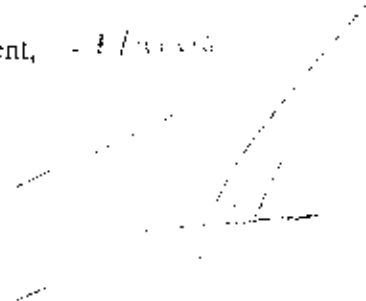
EXPEDITIERECHT : B.I.

GRIFFIE VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE GENT
PRO - JUSTITIA

GETUIGSCHRIFT

Ter griffie alhier is tot **op heden** tegen de hierbij uitgegeven beschikkingen geen aanwending
van enig rechtsmiddel gekend.

Gent, 27/4/02

Thierry Debruyne
adjunct griffier

OPSTELRECHT : vrij